

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ 30

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁσίας. Μακαρίου ὁσίου (Ἐθνική Ἑορτή).

Τῷ πρωΐ: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός καί τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ὡς καί κατά τὰς παρελθούσας Δευτέραν καί Τετάρτην εἰς τήν Α' Ὁραν ἀντί τοῦ «Τά διαδήματά μου...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...», εἰς ὅλας δέ τὰς Ὁρας λέγομεν Κοντάκιον «Οὐκέτι φλογίνη ὁμοφαία...».

Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός - Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Τοῖς πάθεσι δουλώσας...» (δίς), τὰ 4 Στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ γ' ἤχου (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί τὰ τρία Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Τίτε θεόφρον πατήρ ἡμῶν...» (2α Ἀπρ.) εἰς 4.

Δόξα:

Τό νεκρώσιμον τοῦ γ' ἤχου «Πάντα ματαιότης...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων μετά τῶν αἰτήσεων ὑπέρ τῶν Φωτισομένων.

Σημείωσις: Σήμερον ψάλλεται πανηγυρική Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1955, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Τυπική διάταξις Δοξολογίας επί τη 1η Ἀπριλίου 1955.

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον, Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...»
Ὁ Α΄ Χορός:	«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».
Οἱ Χοροί:	Τὴν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον, ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«ῚΕτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«ῚΕτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«ῚΕτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«ῚΕτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«ῚΕτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955 - 59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
Ὁ Διάκονος:	«ῚΕτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...»

Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Ἀ΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τήν εὐχήν,

ΕΥΧΗ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καί παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καί μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρητῇ καί ἀκαταλήπτῃ σοφίᾳ Σου καθαιρῶν δυνάστας καί ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυρούς καί ἀνορθῶν κατερῶαγμένους κλῖνον πρός ἡμᾶς τό οὓς Σου καί πρόσδεξαι τάς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ, ἔνθα οἱ Πατέρες ἡμῶν καί ἡμεῖς, ἐν δουλείᾳ διατελοῦντες, πλεονάκις ἐπικεκλήμεθα τό ἄμετρον Σου ἔλεος καί τήν κραταιάν προστασίαν Σου, ἐν τοῖς ὑπέρ ἐλευθερίας ἀγῶσιν ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον καί αὐθις ἵνα εὐχαριστήριους, ἀναπέμψωμέν Σοι δεήσεις.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὅτι τόν λαόν Σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τόν ὑπέρ ἐλευθερίας ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλά καί νῦν, τῆς παρὰ Σοῦ βοήθειας δεόμεθα, ὅτι ὑπό δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός Σου περιῆλθεν. Ὅλη καρδίᾳ ἱκετεύομέν Σου τήν ἀγαθότητα. Ἰλέψ ὁμματι ἔπιδε καί ἐπὶ τήν σημερινήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου, ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἁλλοθρήσκου· ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τήν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός:	Τόν Ἑθνικόν Ὑμνον.
Ὁ Χορός:	«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...»
Ὁ Ἱερεύς:	«Δι εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη...»

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου «Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων...» (Τ - Ω καί Α). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό

«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἢ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τὴν ὠραιότητα...».

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τίτου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ, Θεοδώρου τῆς παρθενομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (19ῃ Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...». Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Δ' τῶν Νηστειῶν: «Πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν...» (Ἐβρ. στ' 9 - 12). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Δ' τῶν Νηστειῶν: «Ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων...» (Μάρκ. ζ' 31 - 37).

3. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Νικήτα ὁμολογητοῦ, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου. **Ἦχος δ'. Ἑωθινόν Α'.**

(Τυπικὸν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. §§ 41 - 43).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου «Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε...» εἰς 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς...».
Καὶ νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου: «Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσodos: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ Τό Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον...».
Καὶ νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Ὡ θαύματος καινοῦ...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον· «Τό παιδρόν τῆς ἀναστάσεως...». Δόξα· τοῦ Ὁσίου «Ταῖς τῶν δακρύων σου...». Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ' ἤχου, τά Τριαδικά «Ἐξίον ἐστιν...». Τρισάγιον καί τά Κατανυκτικά τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς...», «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' ψαλμός:

Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου «Ὡμοιώθην Χριστέ...» μετά στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί τοῦ Ὁσίου «Ἐν φωτὶ αὐλῶ...» μετά στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».

Ἀπὸ γ' Ὠδῆς:

Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τόν ἄχραντον Σταυρόν...». Δόξα· «Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν...». Καί νῦν· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουδεὶμ...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...»

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Α' Ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τοῦ Ὁσίου «Τοῦ κόσμου τήν εὐπάθει-

	αν...» καί τό Θεοτοκίον «Κυρίως Θεοτόκον σε...».
Αἱνοί:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Ὁσίου, τά ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς 4, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα» β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου. «Δεῦτε ἐργασώμεθα...».
Καί νῦν:	«Ἐπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...»
Ἀπολυτίκια:	«Τό παιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», «Ταῖς τῶν δακρύων σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος...» (Ἑβρ. στ' 13 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Ἐάνθρωπος τις προσήλθε...» (Μάρκ. θ' 17 - 31).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».

«Εἶδομεν τό φῶς...» Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας:

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τό παιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα· «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...»
--------------------	--

Κοντάκιον: Ἀντί Κοντακίου ἡ Ὑπακοή τοῦ δ' ἤχου.
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ δ' ἤχου «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι...» 4 (ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ...» 3 καί στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (4ῃ Ἀπρ.) «Ὅλος ἀνακείμενος...» 3.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἐν τῷ Μηναίῳ Θεοτοκίον: «Χαίροις ὄντως θρόνε τοῦ Θεοῦ...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον «Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου...».

Ἀπόστιχα: Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Ὁ τόν ἀμπελῶνα...» καί «Λησταῖς λογισμοῖς...» καθὼς καί τό Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς καί τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῷ ὁσίου, Ζωσιμᾶ Ὁσίου, Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης.

5. ΤΡΙΤΗ. Κλαυδίου, Διοδώρου μαρτύρων, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Νεομάρτυρος.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, Μιχαήλ τοῦ ἐν Νέα Μάκρῃ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 44*).

Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός - Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

Ἀπό τοῦ Στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλή-
στρω...» τό Ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογι-
σμῶν...» (δῖς), τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν «Εἴ-
τις ἀρετή...» (ἅπαξ), τά 3 στιχηρά Προσόμοια
τῆς σειρᾶς «Κύριε σύ τούς ἱερούς Μαθητάς
σου...» καί τά κατ ἀλφάβητον 24 Στιχηρά
Προσόμοια «Ἄπας ὁ βίος μου...», ὅλα ὡς ἔ-
χουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Προσόμοιον Θεοδοκίον «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συ-
γκαταβάσει...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ
λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀποδείπνον. Μετά τό
«᾿Αξιόν ἐστιν», ψάλλονται ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης με-
τά στίχου «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καί ὁ Κανὼν εἰς τήν Ὅσιαν
Μαρίαν τήν Αἰγυπτίαν μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῷ τριῶν Τροπαρίων (τοῦ
Ἁγ. Ἀνδρέου Κρήτης, Τριαδικόν καί Θεοδοκίον). Μετά τήν Στ' Ὁδὴν ψάλ-
λεται τό Κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» ἀργῶς. Εἶτα αἱ Ζ', Η', καί Θ' Ὁ-
δαί. Ἐν τέλει τῆς Θ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς «Ἀσπόρου συλλήψε-
ως» ἀργῶς. Τό Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ψυχή μου, Ψυχή μου» (χῦμα). «Κύ-
ριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ» «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν
«Τήν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι
ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί τοῦ Ἀποδείπνου «᾿Ασπιλε, ἀμόλυντε»,
«Καί δός ἡμῖν Δέσποτα», «Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πα-
τήρ» καί «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου», μετὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀ-
πόλυσιν μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι εὐχῶν», τό «Πάντων προστα-
τεύεις».

7. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου
Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

(T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 46, 47).

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: Ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι (Μεσονυκτικοῦ, Ὁρθρου καί Ὡ-
ρῶν) τελοῦνται ὡς ἔχει προδιατυπωθῇ ἐν τῷ παρόντι.

Εἰς ὅλας τὰς Ὁρας μετὰ τὸ Τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμούς μετὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν...» ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...».

Εἶτα τελεῖται:

Ἑσπερινός καὶ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός - Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Αὐτεξουσίως ἐξε-
δύθην...» (δῖς), τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικόν
«Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ), τὰ 3 Στιχηρά
Προσόμοια τῆς σειρᾶς «Ἠλούμενος Κύριε,
Σταυρῷ ... » καὶ τὰ στιχηρά Προσόμοια τοῦ
Μηναίου (8ῃ Ἀπρ.) «Ἀετοὶ ὡς ὑπόπτεροι...»
εἰς 4.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου «Πικροτά-
τως δακρύνουσα...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ
λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος). Ἡρωδίωνος, Ἀγάδου, Ρούφου,
Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 49, 50*).

Τῷ πρωῒ: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν
Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός - Τὰ «Πρὸς Κύριον»

Ἑσπέρια(6):

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Ὡς ἐξ Ἱερουσα-
λήμ...» (δῖς), τὸ Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές
σου Κύριε...» (ἅπαξ) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς
Θεοτόκου «Βουλήν προαιώνιον...».

Δόξα, Καὶ νῦν:

«Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ
«Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Ἀναγινώσκεται

τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «᾽Αξιόν ἐστιν», ψάλλεται τό Τροπάριον «Τό προσταχθέν μυστικῶς» δίς ἀργόν καί ἅπαξ σύντομον. Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις (Α-Ζ) τῶν Οἰκῶν. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Α' καί Γ' ᾠδαί τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 τροπάρια ἐκάστη ᾠδή μετά στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» εἰς τά 4 πρῶτα καί Δόξα, Καί νῦν εἰς τά 2 τελευταῖα καί αὖθις ὁ Εἰρμός. Ἀκολουθῶς τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργῶς καί ἀναγινώσκεται ἡ Β' Στάσις (Η-Μ) τῶν Οἰκῶν. Εἶτα ψάλλονται αἱ Δ', Ε' καί Στ' ᾠδαί τοῦ Κανόνος. Ἐν συνεχείᾳ τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσκεται ἡ Γ' Στάσις (Ν-Σ) τῶν Οἰκῶν. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ', Η' καί Θ' ᾠδαί τοῦ Κανόνος. (Κατά τήν Θ' ᾠδήν γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ). Εἶτα τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσκεται ἡ Δ' Στάσις (Τ - Ω καί Α) τῶν Οἰκῶν. Τό Τρισάγιον. «Τῇ Ὑπερμάχῳ» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «᾽Ασπιλε, ἀμόλυντε...», «Καί δός ἡμῖν...», «Ὑπερένδοξε...», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...», «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν μετά τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα».

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ Νεοφανῶν μαρτύρων.

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 53*).

Τῷ πρωΐ: Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκιον:

«Τό προσταχθέν...» (τρῖς)

Κάθισμα:

«Ὁ μέγας Στρατηγός...» (δίς) (ζήτει τοῦτο ἐν τῷ Τριωδίῳ μετά τήν γ' Στάσιν τῶν Οἰκῶν). Ἀμέσως:

Ὁ Ν' ψαλμός:

(χῦμα).

Κανόν:

Τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», μετά τῶν Εἰρμῶν εἰς 6.

Ἀπό γ' ᾠδῆς:

Κάθισμα, πάλιν τό «Ὁ μέγας Στρατηγός...» (ἅπαξ).

Ἀφ στ' ᾠδῆς:

Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ...», Οἶκος «᾽Αγγε-

	λος πρωτοστάτης...» Τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τό στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Τό ἀπ' αἰῶνος σήμερον...» (δίς).
Αἱνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».
Δοξολογία:	Μεγάλη, καί τό «Τό προσταχθέν μυστικῶς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ**Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τό προσταχθέν μυστικῶς...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῇ ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ)
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστάσα Μαριάμ...» (Ὁρθρος 8ης Σεπτ.).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄπας γηγενής...»
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου...»
«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.	

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας Ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ Ε΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἱερομάρτυρος. **Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινόν Β΄.**

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 54, 55, 56).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῇ ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α' ἤχου 6 καὶ τῆς Ὁσίας «Σέ μέν διεκώλυε...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ἐθαυματουργήσε Χριστέ...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ- ρας «Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τά τῆς ψυχῆς θηρεύματα...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «ὦ θαύματος και- νοῦ...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τῆς Ὁσίας «Ἐν σοί μητερ ἀ- κριβῶς...» Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α' ἤχου, τά Τρια-
δικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας «Ἐν
σοί μητερ ἀκριβῶς...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α' ἤχου καί ἅπαντα ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σω- τηρίας...», Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Τριωδίου. Διὰ τόν α' τοῦ Τριωδίου «Παρεϊκάς με πλούτω...»

	στίχος· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί διά τόν δ' «Πόθω τήν φωσφόρον...», στίχος· «Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν».
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ὁσίας καί τά ἐπίσης ἐν τῷ Τριωδίῳ Καθίσματα «Τά σκιρτήματα πάντα...» Δόξα, Καί νῦν «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν...».
Ἀφ στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταδασίαι:	«Ἀνοιξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταδασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Β' Ἀναστάσιμον «Τόν λίθον θεωρήσασαι...», τῆς Ὁσίας «Ὑπόδειγμα μετανοίας», καί τό Θεοτοκίον· «Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῆς Ὁσίας: 4 (Τά ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προσόμοια «Σέ μέν διεκώλυε...» εἰς 4). Τά δύο τελευταῖα, μετά τῶν στίχων: α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι...» β) «Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καί κατηύθυνε τά διαδήματά μου....».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη....».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία....».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἐν σοί μῆτερ, ἀκριβῶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν....».
Τρισάγιον.	

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

199

Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν· «Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεύς...» (Ἑβρ. θ' 11-14).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα...» (Μάρκ. ι' 32-45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
«Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»	

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας:

Τελεῖται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιεγράφη κατὰ τό ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...» Δόξα· «Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς...».
Ἀντί Κοντακίου:	Ἦ Ὑπακοή τοῦ πλ. α' ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. α' ἤχου «Κύριε ἁμαρτάνων οὐ παύομαι...» 4, στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος...» 3 καὶ στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (11ῃ Ἀπρ.) «Χάριν ἀπαντλήσας δαψιλῶς...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου «Ἐχεις σύμπας οἰκτιρμούς...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό μέγα Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος (δὶς) καί τό Μαρτυρικόν «Τῇ πρεσβεΐα Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Τά τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς προδιετυπώθη τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου.

12. ΤΡΙΤΗ. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαῖδι νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, οὗ καί τήν ἀνακομιδήν τῶν λειψάνων σήμερον ἐορτάζομεν.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Μετά ταῦτα ἀκολουθεῖ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός. Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Πλούσιος ἐν πάθεσιν ...» (δίς), τό Μαρτυρικόν «Ἀκορέστῳ διαθήσει ψυχῆς ...» (ἅπαξ), τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου...» καί τέσσερα στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (14ῃ Ἀπριλ.) «Λόγῳ θείας γνώσεως...».

Δόξα, Καί νῦν:

Θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου «Χωρίον εὐρύχωρον Θεοῦ...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

14. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀριστάρχου, Πούδη καί Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πρό τῶν Βαΐων. Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 59, 60*).

Τῷ πρωῒ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται,

Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός καί τὰ «Πρός Κύριον ...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Τήν ψυχωφελῇ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (δύς), Τό ὁμόηχον μαρτυρικό «Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε...» (ἅπαξ) καί τὰ 5 Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν...» εἰς 7.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου...»

Καί νῦν:

Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Τήν ψυχωφελῇ πληρώσαντες...»

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα, «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σημείωσις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητική.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν...» ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου «Νεκρόν τετραήμερον ἕξαναστήσας...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ καί τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τοῦ Κανόνος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὑδῆς «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ...». Τρισάγιον. Κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά...» (ζήτηι μετὰ τήν Στ' Ὑδῆν τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁρθρου τῆς αὐριον). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰ «Ἄσπιλε ἀμόλυντε...» «Καί δός ἡμῖν Δέσποτα...» κλπ. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι εὐχῶν...» τό· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρό τῶν Βαΐων. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἁγίου καί Δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Χιονίας τῶν μαρτύρων.

(T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 61, 62).

Σημείωσις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δέν τελοῦνται μνημόσυνα μετὰ κολλύδων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν τεθνεώτων εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ψαλ-

λομένων μόνον τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων...», ἄνευ παραθέσεως κολλύδων.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον:

«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» (τρῖς).

Κάθισμα:

«Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας καί Μαρίας...» (δῖς).

Εὐλογητάρια:

Τά ἀναστάσιμα.

Μικρά συναπτή καί ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι ηὐλόγηταί σου...» Ἀμέσως:

Κάθισμα:

«Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας...» (δῖς)

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν΄ ψαλμός (χῦμα).

Κανόνες:

Τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τά δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου «Συμπαρέστησαν Χριστῷ...» καί «Προγινώσκων τά πάντα ὡς ποιητής...».

Ἀφ στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:

«Ἐγγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν...».

Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἡ Καταβασία «Κυρίως Θεοτόκον...».

Ἑξαποστειλάρια:

«Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δῖς), ἄνευ τοῦ «Ἐψοῦτε...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου «Λόγγου σου Λόγγε τοῦ Θεοῦ...» (δῖς) καί «Διά Λαζάρου σε Χριστός...» (ἅπαξ).

Αἵνοι:

Τά 8 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Ἀνάστασις καί ζωή...».

Δόξα:

«Μέγα καί παράδοξον θαῦμα...».

Καί νῦν:	«Υπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό 6' Ἀντίφωνον:	«... ὁ Ἄναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον:	«Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Σαβδάτου τοῦ Λαζάρου: «Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες...» (Ἐδρ. ιβ' 28, ιγ' 1 - 8).
Εὐαγγέλιον:	Σαβδάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 - 45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Τήν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν...» (Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Τριωδίου).
Κοινωνικόν:	«Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἄναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Σημείωσις: Ἀπό σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Εἶδομεν τό φῶς...». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπό τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρά καί ἐνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Συμεών Ἱερομόρτου τοῦ ἐν Περσίδι καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, Μακαρίου οἰοῦ τοῦ ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 63, 64, 65).

Τῷ Σαβδάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»
Κοντάκιον:	«Ἡ πάντων χαρά...»

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἡ χάρις...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν: Τό α' Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...»

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: Τά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καί εὐφραίνου...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.

Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Συνταφέντες σοι διά τοῦ βαπτίσματος...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐπί πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, τά Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Τό πανάγιον Πνεῦμα...» ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον: «Συνταφέντες σοι...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.

Καθίσματα: Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ κατά σειράν καί τό μετά τόν Πολυέλεον «Ὁ ἐπί θρόνου Χερουβεὶμ...» (δίς).

Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».

Στίχος: «Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τῆς ἡμέρας: «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερσόλυμα...» (Ματθ. κα' 5 - 11 καί 15 - 17). «Ἀ-

	νάστασιν Χριστοῦ...» οὐ λέγομεν.
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστός εἰσέρχεται ἐν πόλει τῇ ἀγία...», Καὶ νῦν· τό αὐτό. Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...».
Κανών:	Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή· «Μετά κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον...».
Ἀφ στ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὡφθησαν αἱ πηγαί...»
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Καταβασία «Θεός, Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (τρῖς), μόνον. Ἀμέσως μετὰ ἀναγινώσκεται ἡ εὐχή τῶν Βαΐων ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης (ἢ ἀπό τοῦ Θρόνου, ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον). Εἰς Κύπρον ἡ Εὐχή τῶν Βαΐων ἀναγινώσκεται καὶ εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, μετὰ τὴν Λιτανείαν, λόγῳ τοῦ ὅτι πολλοὶ τῶν πιστῶν ἔρχονται εἰς τόν ναόν φέροντες τοὺς κλάδους ἐλαίας αὐτῶν, μετὰ τό σημεῖον τοῦτο.
Αἶνοι:	Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...».
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καὶ τό «Συνταφέντες σοι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

ἡ Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος
 τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
 ἡ Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι
 ἄδου εὗροσάν με.
 ἡ Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τό ὄνομα
 Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
 ἡ Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ
 ζώντων.
 ἡ Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
 τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄.

ἡ Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δέ
 ἐταπεινώθην σφόδρα.
 ἡ Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί
 πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
 ἡ Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τό
 ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
 ἡ Τάς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω
 ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
 Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου
 ὄνου καθεσθείς,
 ψάλλοντάς σοι·
 Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν. «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

ἡ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
 ἡ Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
 ἡ Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός
 ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
 ἡ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
 τόν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα
 τό ἔλεος αὐτοῦ.

«Τήν κοινήν
 ἀνάστασιν...».

Εἰσοδικόν:	«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».
Ἀπολυτίκια:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», «Συνταφέντες σοι...».
Κοντάκιον:	«Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...»
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε...» (Φιλιπ. δ', 4 - 9).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Πρὸ ἕξι ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...» (Ἰωάν. ιβ', 1 - 18).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	Ἦ Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς «Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».
Κοινωνικόν:	«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων τῶν φανῶν καί τῶν ἑξαπτερύγων καί ψαλλομένων τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἵνων «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...», γίνεται λιτανεία περὶ τόν ναόν, τῶν Ἱερέων κρατούντων τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τήν Εἰκόνα τῆς Βαΐφόρου καί τῶν πιστῶν ἀκολουθούντων καί φερόντων κλάδους φοινίκων καί ἐλαίας. Συμπληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου καί δλέπων πρὸς δυσμᾶς, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κα' 1 - 11 καί 15 - 17). Ἀκολούθως ἀναγινώσκει τήν εὐχήν τῶν Βαΐων καί ψάλλεται τό ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Εἰσερχομένων τῶν πιστῶν εἰς τόν ναόν ψάλλεται τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας: Ἀποδίδεται ἡ ἑορτή τῶν Βαΐων.

(T.M.E. Τυπ. Τριφδίου § 66).

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» Δόξα: «Συνταφέντες σοι...».
--------------------	---

Κοντάκιον:

«Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...»

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τὰ 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών...» εἰς 6.

Δόξα:

Τό α' Ἰδιόμελον «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου...».

Καὶ νῦν:

Τό γ' Ἰδιόμελον «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...»

Εἴσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον...».

Ἀπόστιχα:

Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων.

Δόξα:

Τό α' Ἰδιόμελον «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων...».

Καὶ νῦν:

Τό β' Ἰδιόμελον «Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν...».

«Νῦν ἀπολύεις...» καὶ εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην...» μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία...». Τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια «Θεοτόκε Παρθέने...», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καὶ νῦν· «ὑπὸ τὴν σὴν...» Τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ') Δόξα, Καὶ νῦν· «τὴν Τιμιωτέραν...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...» «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Τὰς εὐχὰς «Ἐπουράνιε βασιλεῦ...» καὶ «Κύριε καὶ Δέσποτα...» καὶ ἡ Ἀπόλυσις:

Ἀπόλυσις:

«Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Πρὸ τοῦ «Δι εὐχῶν...»:

Τό σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

18. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἀκαρπλίαν αὐτῆς καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.. Ἰωάννου ὁσίου, Σάββα τοῦ Γότθου.

Ἀρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 67*).

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἀναγινώσκεται ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς (ἐμμελής ἀπαγγελία), καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τόν ναόν διά κασίου (τοῦτο ποιεῖ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας, ἕως καί τῆς Μεγάλης Πέμπτης). Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἑξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρροῖζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον· «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Μικρά Συναπτή καί Ἑκφώνησις «Ὅτι σόν τό κράτος...». Ἀκολουθῶς ψάλλονται τά τρία κατά σειράν καθίσματα, τά δύο ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς καί εὐθύς ὁ διάκονος· «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπό τοῦ Ἱερέως τό Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως ὁ Ν' (χῦμα) καί ὁ Τριωδῖος Κανὼν εἰς ἕξ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Μετά τήν α' Ὁδὴν, μικρά συναπτή. Ἀκολουθῶς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ἡ ἡ' Ὁδὴ ἐν ἣ ἀντί τοῦ Δόξα· λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα τόν Κύριον» πρὸ δέ τοῦ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς Εἰρμοῦ λέγομεν «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον». «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός...» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ. Μετά τόν Εἰρμόν αὐτῆς αἵτησις καί τό Ἑξαποστειλάριον· «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἶνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, ἐρχόμενος». «Σοὶ δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα, τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον». Δόξα, Καί νῦν· «Δευτέραν Εὐάν». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρωΐ: Αἱ ὉΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', ζ', ζ', καί η'), καί ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραὶ λιταί, μετὰ δέ τούς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁ-

ρας τό Τροπάριον· «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετά τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...».

Εἰς τήν Θ' Ὁραν, οἱ Μακαρισμοί καί μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...», τό Κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...» καί τά λοιπά ὡς συνήθως.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός - Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν (περιλαμβανομένου τοῦ Δόξα)· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...» κτλ. καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Δευτέραν Εὐαν τήν Αἰγυπτίαν...».

Εἴσοδος: Μετ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...». Καί ἀμέσως τό Εὐαγγέλιον.

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας. «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ...» (Ματθ. κδ', 3 - 35).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀποδείπνον μετά τήν Δοξολογίαν, ψάλλεται τό Τριώδιον· «Πρόσεχε οὐρανέ καί λαλήσω...» μετά τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Τόν προδηλωθέντα...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

19. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τρίτης, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ

οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναόν διὰ κατοίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καί ὁ Ἑξάψαλμος. Μετά τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «πρεσβεΐαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβεΐαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῇ Τριωδίῳ (τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς). Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κβ' 15 - κγ' 39) ὡς καί χθές. Ὁ Ν' χῦμα ἀμέσως αἰτησις καί ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἴτα ψάλλεται ὁ διώδιος Κανὼν εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ Ὁδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ὥδης ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Εἰς τήν ἡ' Ὁδὴν ἀντί Δόξα τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...» καί πρό τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...». Εἴτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ. Τό Ἐξαποστειλάριον «Τὸν νυμφῶνά σου δλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ 2 Ἰδιόμελα «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Τοῦ κρύψαντος τό τάλαντον». «Σοὶ δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 3 Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί». Δόξα, Καί νῦν «Ἰδοὺ σοι τό τάλαντον». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Τὴν ὥραν ψυχῇ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Τρίτῃ πρωΐ: Αἱ ὉΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ι', ια', ιβ', καί ιγ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραὶ λιταί. Μετά τοὺς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας τό Τροπάριον «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετὰ τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον «Τὴν ὥραν, ψυχὴ τοῦ τέλους...».

Ἀπόλυσις:

«Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμακός - Τὰ «Πρὸς Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6)

Τὰ 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἵνων τοῦ Ὁρθρου «Ἐν ταῖς λαμπρότησι...» κτλ. καί τὰ 3 Ἰ-

	διόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Δεῦτε πιστοί...» κτλ.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Ἰδού σοι τό τάλαντον...».
Εἰσοδος:	Μετ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας· «Περί τῆς ἡμέρας ἐκείνης...» (Ματθ. κδ', 36 - κς', 2).
Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.	
Ἀπόλυσις:	Ἡ ἰδία· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀποδείπνον μετὰ τήν Δοξολογίαν, ψάλλεται τό Τριώδιον· «Στειρωθέντα μου τόν νοῦν...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Τήν ὑπερφυνῶς σαρκί...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

20. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρό τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρόν τοῦτο γέγονε. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζαχαρίου ἀποστόλου, Ἰωάσαφ ὁσίου.

Τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας: Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Επακούσαι σου...» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τόν ναόν διὰ κατσίον τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ δ' «πρεσβεΐαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δῖς. Ἀκολούθως ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου (Ἰωάν. ιβ' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ τριώδιος

Κανών εις ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥωδή. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ῥωδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Γ' Ῥωδήν αἵτησις καί ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' Ῥωδή. Ἀντί Δόξα· τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...», πρό δέ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ῥωδή. Τό Ἐξαποστειλάριον· «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἶνους τά 4 Ἰδιόμελα «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν». Δόξα· «Ἡ ἁμαρτωλός ἔδραμε», Καί νῦν· «Ἡ δεδυθισμένη». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστός παραγίνεται». Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον· «Ὑπέρ τήν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωΐ: Αἱ ὉΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ' καί κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραὶ λιταί. Μετά τούς ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας, τό Τροπάριον· «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καί μετὰ τό Τρισάγιον, τό Κοντάκιον· «Ὑπέρ τήν πόρνην...». Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός - Τά «Πρὸς Κύριον...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)	Τά 6 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἶνων· «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν...» κτλ. καί τά 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται...» κτλ.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Ἰδιόμελον· «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις...».
Εἴσοδος:	Μετ Εὐαγγελίου - «Φῶς ἱλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα, τό· «Κατευθυνθήτω...».
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας· «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανιά...» (Ματθ. κς', 6-16).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῇ Μ. Τετάρτῃ ἑσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μικρόν Ἀποδείπνον μετά τό «᾽Αξιόν ἐστιν...», τό Τριῳδίων «Ἀνώγειον ἐστρωμένον...» μετά Στίχου· «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τῆς Θ' ᾽Ωδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως...» Μετά τό Τρισάγιον· «Ὑπέρ τήν πόρνην...» καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ὡς συνήθως καί Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

21. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἑορτάζομεν τόν Ἱερόν Νιπτήρα, τόν Μυστικόν Δείπνον, τήν ὑπερφυᾶ Προσευχήν καί τήν Προδοσίαν. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλεξάνδρου βασιλίσσης μάρτυρος, Ἀναστασίου Σιναΐτου.

Τῇ Μ. Τετάρτῃ ἑσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἰς τινα μέρη τελεῖται τό Ἅγιον Εὐχέλαιον καί ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἀλλαχού προηγεῖται ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καί ἀκολουθεῖ τό μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελεῖται κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 78*).

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμῷ τόν ναόν διά κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν λαόν σου» καί ὁ Ἑξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Εἶτα ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου... «Ἦγγιζεν ἡ ἑορτή τῶν ἁζύμων...» (Λουκ. κδ' 1-39). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾽Ωδῇ ἄνευ στίχων. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾽Ωδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Ἀπό Γ' ᾽Ωδῆς **ψάλλονται** τά 3 Καθίσματα. Ἀφ Στ' ᾽Ωδῆς **ἀναγινώσκονται** τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ' καί Η' ᾽Ωδαί. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' ᾽Ωδῆς Εἰρμόν, τοῦ ὁποίου προηγεῖται τό «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον» ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' ᾽Ωδή. Μετά τήν αἵτησιν τό Ἑξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς

Αΐνους τὰ 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καί νῦν· «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον τό κατά τοῦ Χριστοῦ». Δόξα «Ὁ τρόπος σου δολιότητος», Καί νῦν· «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε». Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ὁ ῥαπισθείς ὑπέρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενής ὑπό τοῦ Ἱερέως καί ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. **Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῦναι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καί μέχρι Σταυροῦ καί Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός ὁ ἀληθινός...**».

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τελεῖται ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. (Κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται σήμερον καί δεύτερος Ἀμνός, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν καθαγιασμόν φυλάσσεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ' ὅλον τό ἔτος).

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τὰ 5 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δῖς), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον «Γέννημα ἐχιδνῶν...».

Εἵσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα.

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ἀπόστολος:

Μεγάλῃς Πέμπτῃς. «Εγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ...» (Α' Κορ. ια' 23 - 32).

Εὐαγγέλιον:

Μ. Πέμπτῃς. «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τό Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς' 2 - 20, Ἰω. ιγ' 3 - 17, Ματθ' κς' 21 - 39, Λουκ. κβ' 43 - 44 καί Ματθ. κς' 40 - κς' 2).

Ἀκολουθεῖ ἡ **Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**, εἰς ἣν ἀντὶ τοῦ Χερουδικοῦ ὕμνου ψάλλεται τό Τροπάριον· «**Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...**». Εἰς τό σημεῖον· «**οὐ φίλημα Σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας...**» γίνεται ἡ Μεγάλη Εἵσοδος καί εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν Εἵσοδον ὁ 6' Χορός

συνεχίζει από τοῦ σημείου· «ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...».

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ δι ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα...».

22. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τά Ἅγια καί Σωτήρια καί Φρικτά Πάθη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ναθαναήλ Ἀποστόλου. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Τῇ Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἥτοι ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

(*T.M.E. Τυπικόν Τριωδίου § 80*).

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμῷ τὸν ναόν διὰ κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλουϊά» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Μετά τοῦτο ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α') (Ἰωάν. ιγ' 31-38, ιδ', ιε', ιστ', ιζ' - ιη' 1). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ δ' Χορός ψάλλει τό «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ οἱ Χοροί εἰς τήν λῆξιν ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τό ὅποιον ψάλλουσι «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται (ἄρχεται ὁ α' Χορός) τό α', β', καί τό γ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ δείπνῳ» καί ἀναγινώσκεται τό Β' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 1 - 28). Ἀκολουθῶς ψάλλεται τό δ', ε', καί στ' Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β' Χορός) μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ποῖος σέ τρόπος» καί ἀναγινώσκεται τό Γ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κστ' 57 - 75). Εἶτα ψάλλεται τό ζ', η', καί θ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὡ πῶς Ἰούδας» καί ἀναγινώσκεται τό Δ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 28 - ιθ' 6). Ἀκολουθῶς ψάλλεται τό ι', ια' καί ιβ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὅτε παρέστης» καί ἀναγινώσκεται τό Ε' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 3 - 32). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται τό ιγ' καί ιδ' Ἀντίφωνον. Μετά ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Κανονάρχου ἐκφωνοῦ-

ντος εἰς ὕψος ἀναγνώσεως Ἀποστόλου τὸ α' Τροπάριον τοῦ ιε' Ἀντιφώνου «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Τὸν α' καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη Χριστέ» λέγει τρίς). Τὸ αὐτὸ Τροπάριον ἄρχεται ψάλλειν ὁ δεξιὸς Χορὸς καὶ ὁ ἀριστερός ἐναλλάξ κατὰ στίχον καὶ εὐθύς τὰ ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ιε' Ἀντιφώνου. Μετὰ τὸ Κάθισμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκεται τὸ Στ' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 16 - 32). Εἴτα ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τοῦ Προκειμένου «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 33 - 54). Ὁ Ν' χῦμα καὶ εὐθύς τὸ Η' Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ' 32 - 49). Ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Τριψόδιος Κανὼν εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ ἄνευ στίχου. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἱρμός. Μετὰ τὴν Ε' ᾠδὴν, γίνεται αἰτήσεις καὶ ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψοδίου. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ Η' ᾠδὴ. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' ᾠδῆς Εἱρμόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδὴ. Τὸ Ἐξαποστειλάριον «Τὸν ληστήν αὐθημερόν...» (τρὶς) καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 25 - 37) καὶ εὐθύς οἱ Αἱνοὶ, ἐν οἷς ψάλλομεν τὰ 3 Ἰδιόμελα «Δύο καὶ πονηρά» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καὶ νῦν «Τὸν νῶτόν μου». Εἴτα ἀναγινώσκεται τὸ Ι' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 43 - 47). «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν» ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 38 - 42). Μετὰ τοῦτο ψάλλονται τὰ Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἡ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καὶ νῦν «Ἦδη βάπτεται κάλαμος», καὶ ἀναγινώσκεται τὸ ΙΒ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 - 66) ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ ἁμβωνος (ἐάν δέν ὑπάρχη Διάκονος, ἀναγινώσκεται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρὶς), ἡ Ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ' ἣν «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καὶ ἡ Ἀπόλυσις: «**Ὁ ἐμπνυσμούς καὶ μᾶστιγας καὶ κολαφισμούς καὶ Σταυρόν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...**».

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι ᾠδραὶ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριψοδίῳ, κατὰ τὴν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τὰς Γ', Στ' καὶ Θ' ᾠδρας, ὅταν ψάλλωνται τὰ Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἢ ἀπουσία τούτου ὁ Ἱερεὺς, θυμιάζει διὰ κατσίου.

ᾠδρα Α'. Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ').

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Α΄ Ὠρας. Δόξα· «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καί νῦν· «Τί σε καλέσωμεν...» καί ἄρχεται ὁ Δεξιός Χορός ψάλλειν τό α΄ Ἰδιόμελον· «Σήμερον τοῦ ναοῦ τό καταπέτασμα ...», Ὁ δ΄ Χορός· «Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καί λαοί ἐμελέτησαν κενά;» καί τό β΄ Ἰδιόμελον· «Ὡς πρόδατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθης...». Δόξα, Καί νῦν· «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρὰ νόμοις...». Προκείμενον ἦχος δ΄. «Ἐξεπορεύετο ἔξω καί ἐλάλει ἐπὶ τό αὐτό... Μακάριος ὁ συνιών...». «Προφητείας Ζαχαρίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία· Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α΄ Ὠρας· «Πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν· Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐμοί μή γένοιτο...» (Γαλ. ζ΄ 14 - 18), ὁ Χορός· «Ἀλληλούϊα». Ὁ διάκονος· «Σοφία· ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Ὠρας· «Πρωτῆς γενομένης...» (Ματθ. κζ΄, 1 - 56). Οἱ Χοροί· «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης· «Τά διαθήματά μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον· «Τόν δι ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ')». Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν· «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...».

Ὠρα Γ΄. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Τρίτης Ὠρας. Δόξα· «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καί νῦν· «Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...» καί ψάλλομεν τά Ἰδιόμελα· (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός) «Διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων...», ὁ Δεξιός Χορός· «Τά ῥήματά μου ἐνώπισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου» «Πρό τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καί νῦν· «Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν· Προκείμενον ἦχος δ΄. «Ὅτι ἐγὼ εἰς μᾶστιγας ἔτοιμος... Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με... Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Γ΄ Ὠρας· «Πρός Ῥωμαίους...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐτι Χριστός...» (Ῥωμ ε΄, 6 - 10), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Γ΄ Ὠρας· «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τόν Ἰησοῦν...» (Μάρκ. ιε΄, 16 - 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καί εὐθύς· «Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ')». Δόξα, Καί νῦν·

«Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές...».

ῶρα ΣΤ. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἑκτης ῶρας. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρησίαν...» καὶ ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορὸς ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα· «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...», ὁ Ἀριστερός Χορὸς· «Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολήν...»· «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ...». Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν. Προκείμενον ἦχος δ'. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Τάδε λέγει Κύριος. Ἰδού συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς Στ' ῶρας· «Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β', 11 - 18), ὁ διάκονος· «Σοφία ὁρθοὶ ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεὺς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Στ' ῶρας· «Ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ', 32 - 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καὶ εὐθύς «Ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε Ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν· «Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων...».

ῶρα Θ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἑνάτης ῶρας. Δόξα· «Βλέπων ὁ ληστής...». Καὶ νῦν· «Ὁ δι ἡμᾶς γεννηθεὶς...», καὶ ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Δεξιὸς Χορὸς· «Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαντοῖς...»· «Ὅτε σε Σταυρῷ προσήλωσαν...». Τὸ τέλος «...σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερός Χορὸς. Εἶτα ὁ Δεξιὸς Δόξα· ὁ Ἀριστερός Καὶ νῦν· καὶ ἀναγινώσκεται ἔμπροσθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς ὕψος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τὸ· «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Ὁ α' καὶ ὁ προτελευταῖος στίχος τρις) Ἀκολούθως οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν αὐτὸ δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν· Προκείμενον ἦχος πλ. β'. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριε, γνῶρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ' ῶρας· «Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρό-

σχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐχοντες παρηρησίαν...» (Ἐβρ. ι' 19 - 31). Ὁ διάκονος· «Σοφία ὁρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεὺς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Ὡρας· «Ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν...» (Ἰωάν. ιθ', 23 - 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καὶ εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης· «Μὴ δὴ παραδόξης ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τὸν δι ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις· «**Ὁ ἐμπνυσμούς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμούς καὶ Σταυρόν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...**». «Δι εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(T.M.E. Τυπικόν Τριωδίου § 84).

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τελεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν καὶ τὴν ἐν τῷ TME § 84 διατύπωσιν.

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τὰ 5 Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο...» εἰς 6.

Δόξα:

«Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ...».

Καὶ νῦν:

«Φοβερόν καὶ παράδοξον...».

Εἵσοδος:

Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» Ὁ Διάκονος· «Ἑσπέρας» καὶ εὐθύς ἀμέσως «Προκείμενον ... διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου...», καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Μετά τὸ γ' Ἀνάγνωσμα τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολος:

«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α' Κορ. α' 18 - β' 2).

Εὐαγγέλιον:

«Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ. κζ' 1- 38, Λουκ. κγ' 39 - 43, Ματθ. κζ' 39 - 54, Ἰω. ιθ' 31 - 37, Ματθ. κζ' 55 - 61).

Ὑπάρχοντος Διακόνου τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἁμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον «Ὁψίας δέ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος...» εἷς τῶν Ἱερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἑσταυρωμένος καὶ ποιεῖ τὴν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τὸ «Λαβὼν τὸ σῶμα...», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ Σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου, τὸ μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα καὶ τὸ τοποθετεῖ ἐπὶ

τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Ὁ Χορός μετά τό πέρας τοῦ Εὐαγγελίου· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἑκτενής «Εἵπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καί τά Πληρωτικά.

Μετά τά Πληρωτικά, οἱ Χοροί ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἄρχονται ψάλλειν τά Ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν καί κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τοῦ Ναοῦ καί ἡ τοποθέτησίς του εἰς τό πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθέν κουδούκλιον.

Ἡ πομπή ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπαδούχων, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν ψαλτῶν, καί τοῦ διακόνου θυμῶντος. Οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τόν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τό Κουδούκλιον. Εἶτα τιθέασιν αὐτόν εἰς τό Κουδούκλιον, ῥαίνουνσι μέ ἄνθη καί τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολουθῶνς τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τόν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ Κουδουκλίου, τό· Δόξα, Καί νῦν· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Ὁ διάκονος· «Σοφία». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός...» καί ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν· «**Ὁ δι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τά φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιόν Σταυρόν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...**».

23. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Θεόσωμος Ταφή καὶ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου, Ἀνατολίου, Πρωτολέοντος, Γλυκερίου μάρτυρος, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαῖδι νεομάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετατίθεται τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὕμνος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἥτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον,

Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα· «Ὅτε κατηλθες» ὁλόκληρον, Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἄλλοτριος». Εἶτα μικρά Συναπτή ὑπό τοῦ Ἱερέως μετ ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σόν τό κράτος», καί ψάλλονται τά Καθίσματα· «Σινδόνι καθαῖ», Δόξα, Καί νῦν· «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ Ν' χῦμα καί ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Κανών· «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπό Γ' Ὠδῆς ψάλλεται τό Κάθισμα· «Τόν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ Στ' Ὠδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ὠδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδή εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος θυμῶντες τόν Ἐπιτάφιον καί τόν λαόν. Ἀκολούθως ἴστανται πρό τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν Χορῶν τά Ἑγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τό τέλος τῆς Α' Στάσεως γίνεται μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν· «Ὅτι ηὐλόγηταί σου τό ὄνομα» καί εἰς τό τῆς Β' ἐπίσης μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν· «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τό Ἑγκώμιον «Ἐρραναν τόν τάφον» τῆς γ' Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιός ῥαίνεται διὰ ῥοδοστάγματος καί ῥοδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Ἑγκωμίων, γίνεται μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν· «Σύ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης» καί ψάλλονται τά Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολούθως γίνεται καί πάλιν μικρά Συναπτή μετ ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σέ αἰνοῦσι» καί ψάλλεται ὡς Ἑξαποστειλάριον ὁ στίχος· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» τρεῖς, μόνον. Εἰς τοὺς Αἵνους· τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα· «Τήν σήμερον μυστικῶς», Καί νῦν· «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τό ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» γίνεται ἡ ἔξοδος καί ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου περίξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖον κρατεῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς πένθιμον στάσιν (ἐμπροσθεν ἢ εἰκὼν τῆς σταυρώσεως).

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τόν ναόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ὠραίας Πύλης· «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καί εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιός εἰς τό Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται περίξ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «Ὅτε κατηλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καί «Ὁ εὐσχήμων». Εἰς τό τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καί συγκεκριμένως εἰς τόν στίχον· «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιός ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς. Εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τό Τροπάριον τῆς Προφητείας, τήν Προφητείαν (Ἰεζ. λζ' 1 - 14) καί τόν Ἀπόστολον (Α' Κορ. ε' 6 - 8, Γαλ. γ' 13 - 14) εἰς τό τέλος τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι· «Ἀναστήτω ὁ Θεός» καί εὐθύς τό Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 - 66), ὑπό τοῦ Ἱερέως ἀ-

πό τῆς Ὠραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες», τά Πληρωτικά με ἐκφώνησιν· «Ὅτι Θεός ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἡ εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἡ ἐκφώνησις «Σόν γάρ ἐστι» «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καί ἡ Ἀπόλυσις· «Ὁ δι ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν», ὡς τό πρωῒ.

Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρωῒ:

**ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.**

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:

Τά 4 Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α' ἤχου. «Τάς ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» κτλ καί τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...», εἰς 4.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον· «Τήν σήμερον μυστικῶς...».

Καί νῦν:

«Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος:

Μετ Εὐαγγελίου - «Φῶς ἱλαρόν...» καί εὐθύς τά Ἀναγνώσματα.

α. - Γενέσεως τό ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός ...».

β. - Προφητείας Ἰωνᾶ τό ἀνάγνωσμα· «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».

γ. - Προφητείας Δανιήλ τό Ἀνάγνωσμα· «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου ...».

(Τά ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τό Τριῳδιον ἔχουσιν ἀντιστοιχῶς ἀρίθμησιν α', δ', καί ιε').

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος ψάλλομεν εἰς ἤχον α'. **«Τόν Κύριον ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας»**, τό ὅποιον καί ἐπαναλαμβάνεται εἰς τό τέλος ἐκάστου στίχου τῆς ἡ' Ὠδῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἶτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καί ἐκφώνησις· «Ὅτι Ἅγιος εἶ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν...» (Ῥωμ. ζ', 3 - 11). Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποστόλου δέν ψάλλεται τό· «Ἀλληλουῖα» ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εἰς τά δημόθυρα καί σκορπίζων φύλ-

λα δάφνης ψάλλει εἰς ἤχον Βαρύν τό· «Ἀνάστα ὁ Θεός...», τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μέχρις οὗτο ὁ Ἱερεὺς περιέλθῃ ὅλον τόν Ναόν.

Εὐαγγέλιον:

Μεγάλου Σαββάτου· «Ὁψέ Σαββάτων...» (Ματθ. κη', 1 - 20).

Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, ὁ ὕμνος· «**Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία...**». Ἡ Εἵσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετὰ τήν φράσιν· «**πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας**», καὶ εὐθύς ὁ δ' Χορός συμπληρώνει τόν ὕμνον ἀπό τοῦ σημείου· «**Τά πολυόμματα Χερουβείμ...**», καὶ ἐξῆς.

Εἰς τό Ἑξαίρετως:

«Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σφῶν ἡμᾶς. Ἀλληλουϊα».

Ἀντί τοῦ· «Εἶδομεν τό φῶς», εἰς ἤχον δ', εἰρμολογικῶς, τό «Μνήσθητι, εὐσπλαχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

24. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐλισάβετ ὁσίας, Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος.

(*Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Πεντηκοσταρίου § 1, 2*).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Περί τήν 11ην μ.μ. ἄρχεται τό Μεσονυκτικόν. Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Δόξα σοὶ ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καὶ ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανὼν· «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα σοὶ, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοὶ». Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Τό μετὰ τήν Γ' ᾠδὴν κάθισμα καθὼς καὶ τό μετὰ τήν ΣΤ' ᾠδὴν Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ Συναξάριον **οὐ λέγονται**. Μετὰ τήν Θ' ᾠδὴν λέγεται ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατήλθες...». Ἡ Ἑκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καὶ μετὰ τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» ἡ Ἀπόλυσις· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετά ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, κρατῶν τρίκηνρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων εἰς ἥ-χον πλ. α' τό: **«Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καὶ δοξάσατε Χριστόν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν»**. Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καὶ τό τρίκηνρον, ἐξέρ-χεται μετὰ τῶν Χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καὶ ἑξαπτερύγων, ψάλλων τό γνωστόν ὡς «Καλὸς Λόγος» τροπάριον: **«Τὴν ἀνάστασιν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὕμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν»**. Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θά γίνη ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καὶ ὑ-πέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τό Β' Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατόν καὶ θυμίων τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεὺς ἐκ-φωνεῖ: **«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριά-δι, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων»**. Καὶ ψάλλεται τό: «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο ψάλλεται καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τοὺς στί-χους εἰς τό Γ' Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθὼς καὶ τό Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀκο-λούθως ψάλλεται καὶ πάλιν ἀργῶς τό: «Χριστὸς Ἀνέστη...» (ἅπαξ) ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ λέγονται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὰ Εἰρηνικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τὰ δύο τελευταῖα: Δό-ξα, Καὶ νῦν. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ὡς Κα-ταβασία, τό: «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τό: «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Γίνεται καὶ μικρὰ Συναπτὴ εἰς ἐκάστην ᾠδὴν μέ τὰς ἀκολούθους ἐκφωνήσεις:

Μετά τὴν α' ᾠδὴν:

ᾠτι Σὸν τό κράτος ...

Μετά τὴν γ' ᾠδὴν:

ᾠτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Μετά τὴν δ' ᾠδὴν:

ᾠτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος ...

Μετά τὴν ε' ᾠδὴν:

ᾠτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται ...

Μετά τὴν στ' ᾠδὴν:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς ...

Μετά τὴν ζ' ᾠδὴν:

Εἴη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου ...

Μετά τήν η΄ Ὠδήν:	Ὅτι ηὐλόγηταί Σου τό ὄνομα ...
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἦ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν Ὅρθρον...» καί ἀμέσως ἡ δ΄ Ὠδή: «Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς...».
Ἀφ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον· «Εἰ καί ἐν τάφῳ...» καί ὁ Οἶκος· «Τόν πρό ἡλίου Ἦλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρῖς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἦ Θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολουθῶς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τήν ἁμαρτίαν κόσμου.

«ὦ Θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καί Ὑδης ἐσκυλεύθη.

«ὦ Θείας! ὦ φίλης! ...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«ὦ Πάσχα τό μέγα ...»

6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«ὦ Πάσχα τό μέγα ...»

Καταβάσια. «Ὁ Ὑπᾶγγελος ἐδόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου ...»

«Χριστός Ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
Συναπτή μικρά. Ἑκφώνησις· «Ὅτι σέ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλᾶριον: «Σαρκί ὑπνώσας...» (τρὶς).

Αἶνοι: Τά 4 Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου «Ὑμνοῦ-
μεν σου Χριστέ...» καὶ τὰ 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα·
«Πάσχα ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καὶ οὕτω
βοήσωμεν», ὅποτε ὁ 6' Χορὸς ψάλλει τό «Χρι-
στός Ἀνέστη...» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ὁ α'
καὶ πάλιν ὁ 6' Χορὸς καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ Θ.
Λειτουργία διὰ τῆς ἐκφωνήσεως ὑπὸ τοῦ Ἱε-
ρέως τοῦ· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετὰ τό· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται δεκάκις τό «Χρι-
στός Ἀνέστη...», τρεῖς ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἑξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Δι-
ακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τοὺς στί-
χους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθὼς καὶ τοῦ· Δόξα καὶ Καὶ νῦν, καὶ πάλιν ἅ-
παξ ἀπὸ τοῦ Βήματος. Τὰ Εἰρηνικά καὶ ἀκολούθως τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πά-
σχα ὡς ἑξῆς:

Ἀντίφωνον Α'.

ἦ Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
ἦ Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
ἦ Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.
ἦ Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι.
ἦ Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β'.

Ἦ Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί
 εὐλογήσαι ἡμᾶς.
 Ἦ Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ'
 ἡμᾶς καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.
 Ἦ Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τήν ὁδόν σου,
 ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τό σωτήριόν σου.
 Ἦ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός,
 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ
 Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
 νεκρῶν, ψάλλοντάς
 Σοι Ἀλληλούϊα»

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦ Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν
 οἱ ἐχθροί αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου
 αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
 Ἦ Ὡς ἐκλείπει καπνός ἐκλιπέτωσαν,
 ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.
 Ἦ Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί
 ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ καί οἱ δίκαιοι
 εὐφρανθήτωσαν.
 Ἦ Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
 ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστός ἀνέστη
 ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν:

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον
 ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ
 ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλού-
 ῖα».

(Τό Εἰσοδικόν τοῦτο ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως
 τοῦ Πάσχα).

Εὐθύς τό «Χριστός ἀνέστη...» καί ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν
 ὄρθρον...».

Κοντάκιον:

«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» ψάλλεται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καθὼς καί τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος: Τοῦ Πάσχα· «Τόν μέν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1 - 8).

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1 - 17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ὑψιστος ἄγγελος ἐδόξα... Φωτίζει, φωτίζει...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»: «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικός λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεδῆς καί φιλόθεος...». Εἰς τό τέλος τοῦ λόγου, τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογικὴ ὡς ἀκολουθῶς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλεῆσαι καί σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καί φιλόανθρωπος». Ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν λαόν: «**Χριστός ἀνέστη**». Ὁ λαὸς «**Ἀληθῶς ἀνέστη**». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολουθῶς ὁ Ἱερεὺς: «**Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει**». Καί ὁ λαός: «**Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν**». Καί ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη...» (ὅλον).

Σημείωσις: Τό «Χριστός Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καθὼς καί ἡ διαλογικὴ ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, καθὼς καί τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντί τῆς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὑμῶν, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ὅλα χῦμα).

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Χριστός ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...», «Εἰ καί ἐν τάφῳ κατήλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα· «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καί νῦν· «Τό τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι εὐχῶν...».

Ἡ ὥς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς καὶ εἶτα γίνεται ἀπολυσις ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καὶ ἡ εὐχή· «Κύριε, Κύριε, ὁ ὁυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους...».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης).

Μετά τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιатὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἶτα ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τοὺς στίχους· «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καὶ εἶτα πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος ἅπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τὰ Εἰρηνικά καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα ...» (**Ἦχος 6'**).

Ἑσπέρια:

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ 6' ἤχου· «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...» 4 καὶ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου (23ῃ Ἀπρ.) στιχηρὰ Προσόμοια «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν...» 4.

Δόξα:

Τοῦ Ἀγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω...».

Καὶ νῦν:

Τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ 6' ἤχου «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».

Εἵσοδος:

Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀμέσως: «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενὴς «Εἴπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καὶ τὰ Πληρωτικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Εἶη τὸ κράτος...»,

Ἀπόστιχα:

Τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν· «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνε-

Δόξα:**Καί νῦν:**

ται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ.

Τοῦ Ἁγίου· «Τόν νοερόν ἀδάμαντα...».

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (ἅπαξ), τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...» καί πάλιν τό «Χριστός ἀνέστη...».

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται αὐτὴν τήν στιγμὴν ψαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...»).

Μετά τήν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) χῦμα, καί ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...» διαλογική, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετὰ τοῦ Τρισαγίου δέν λέγεται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καθὼς καί κατὰ τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τούς Ἑσπερινούς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ψάλλονται τά μέγала Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατὰ τήν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα (Αγάπης)

ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα ἄρχεται τήν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Οὕτω, ἀναγινωσκομένης τῆς καλουμένης «Θ' τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων τὰς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὁρας», τῶν Χορῶν ψαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ κρουομένων χαρμωσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀκολουθούντων τῶν Ἐπισήμων, κρατῶν τὸ Σκήπτρον καὶ τὸν Σταυρὸν μετὰ τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευόμενων κατὰ σειρὰν τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἑξαπτερύγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καὶ τῶν Ἱερέων εἰς στοίχους ἀνὰ δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καὶ ἕτεροι δύο φέροντες διδάμβουλα καὶ θυματούς, περιστοιχίζουσι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος,

ιστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα», καὶ ἀκολουθῶς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμῶν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατὰ τὰ Εἰρηνικὰ ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολουθῶς, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν Διακόνων, φερόντων διδάμβουλα καὶ δικηροτρίκηρα, θυμῷ τὸν ναὸν κατὰ τὰ Κεκραγάρια. Μετὰ τὸ θυμίαμα, προπορευόμενων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατούς, διδάμβουλα καὶ δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμῶσιν Αὐτὸν καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα. Εἰς τὴν Εἴσοδον ψάλλει τὸ «Φῶς ἰλαρόν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμπαλλόντων τῶν κληρικῶν, καὶ τὸ πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβάνόντων τὸ Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευόμενων τῶν Ἱερέων, εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὅπου ἀπὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἐλληνιστὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπὸ Ἱερέων καὶ Διακόνων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῇ ὑπὸ τοῦ Β' Χοροῦ τὸ «Ἡ Ἀνάστασίς σου», καὶ τῶν Ἱερέων ἐξελθόντων τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἱσταμένων κατὰ στοίχους δύο ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ἀρχίζει, ψάλλων τὸ «Πάσχα ἱερόν», συμπαλλόντων τῶν Ἱερέων, καὶ ἡ ὅλη πομπή, κατὰ τὴν ἰδίαν σειρὰν ὡς προεγράφη, ψαλλομένων τῶν Ἀποστίχων, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τὸν ναὸν καὶ ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετὰ τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετὰ ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινὰ αὐγά.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. **Ἡ μετατεθεῖσα ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἦχος δ'.**

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου μετατίθεται τὴν Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πανηγυρίζουσιν ὁ Καθεδρικός Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου Παραλμνίου καὶ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου καὶ Ἀγίου Γεωργίου Μανροβουνίου (παρὰ τὸ χωρίον Τροῦλλοι Λάρνακος).

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Πάφου κ. Γεώργιος.*

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ αὐτήν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅ-
πασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, ἴσταται κρατῶν θυμιατόν πρὸ τῆς Ἀγί-
ας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐκφωνεῖ· «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωο-
ποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων» καὶ ψάλλεται τό· «Χριστὸς ἀνέστη», ὡς καὶ χθές (δεκάκις). Εὐθύς
ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ. Μετά τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...»,
οἱ Ἀναβαθμοί: Τό ἀ' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τό Προκείμε-
νον· «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυν-
θήσεται». Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Ἁγίου. «Προσέχετε ἀ-
πὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα' 12 - 19), (᾽Ορθρο2ς 23ης Ἀπριλίου). «Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ...» (ἅπαξ) καὶ εὐθύς· Δόξα· «Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου...». Καί
νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τό Ἰδιόμελον· «Τοῦ
Μεγάλου Βασιλέως Στρατιῶτα...» (ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν). «Σῶσον ὁ
Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀνα-
στάσεως· «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καὶ ὁ ὁμοειρμος τοῦ
Ἁγίου· «Ὑπὲρ ἡλίον, ἐξήστραψεν...», ἀνά 4 μετὰ στίχων εἰς μέν τόν Ἀναστά-
σιμον· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τοῦ Ἁγίου· «Ἄγιε τοῦ
Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾽Ωδῆς ἡ καταδασία, τό
«Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἵτησις καὶ ἡ ἀ-
ντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπὸ γ' ᾽Ωδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα καὶ τό Κοντά-
κιον τοῦ Πάσχα. Ἀφ σ' ᾽Ωδῆς, τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συ-
ναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ προσθήκη: **«Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐκ μεταθέσεως ἐ-
ορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου».**

Ἀκολουθεῖ τό· «Ἀναστάσιν Χριστοῦ...»(τρὶς) καὶ τό· «Ἀναστάς ὁ Ἰ-
ησοῦς...». Μετά τὴν ἡ' ᾽Ωδήν «Τὴν Θεοτόκον...» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' ᾽Ωδή τοῦ
Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσί-
ως...» κλπ. καὶ ἡ Θ' ᾽Ωδή τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου· «Ἄγιε
τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἡ καταδασία· «Ὁ ᾽Αγγελος ἐδόξα... Φω-
τίζου, φωτίζου...». Τό· «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰη-
σοῦς...» (ἅπαξ). Αἵτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκὶ ὑπνώσας...», τοῦ Ἁγίου·
«Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν...», καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας...». Εἰς
τούς Αἵνους· Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ β' ἤχου· «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτί-
σις...» 4, τοῦ Ἁγίου· «Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδρὰν...» 4, μέ στίχους εἰς τὰ
δύο τελευταῖα: α) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λι-
βάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐ-

λαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει». Τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετά τῶν στίχων· «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν...». Δόξα· τοῦ Ἁγίου «Ἀνέτειλε τό ἔαρ...» Καί νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστός ἀνέστη...»(τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. **(Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)**

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν: Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν· «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια· «Χριστός ἀνέστη...» τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...», ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...». Κοντάκιον· «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος· τοῦ Ἁγίου. «Κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν...» (Πράξ. ιβ' 1 - 11), ζήτηι τοῦτον τῷ Σαβδᾶτῳ δ' Ἑβδομάδος Πράξεων. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε...» (Ἰω. α', 18 - 28). Εἰς τό «Ἐξαίρετως»· «Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς, χῦμα), καί ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

26. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Βασιλείου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας, Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Γεωργίου κτίτορος Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοδέντῃ Κύπρου. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. Τελεῖται καί ἐκ μεταθέσεως ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. **ᾠχος γ'.**

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τῶν ἁγίων, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, ψάλλονται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν ὡς καί ἐχθές, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καθαρῶν. **ᾠχος δ'.**

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 22 - 38) καί (Ἰωάν. α' 35 - 52).

28. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα Μαρτύρων. Μέμνηνος ὁσίου, Αὐξιδίου ἐπισκόπου Σόλων. **ᾠχος πλ. α'.**

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μένονος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 38 - 43) καὶ (Ἰωάν. γ' 1 - 15).

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων. ᾠχος πλ. β'.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Ζωοδόχον Πηγῆς (Παναγίας Γλωσσᾶ, παρὰ τό χωρίον Κελλάκι Λεμεσοῦ) καὶ Παναγίας Ἀμυροῦς (παρὰ τό χωρίον Ἀψιοῦ Λεμεσοῦ).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας:

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστὸς ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ καὶ ἡ Ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...».

Ἑσπέρια:

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 6 καὶ τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ξένα καὶ παράδοξα...» εἰς 4.

Δόξα:

Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου...».

Καὶ νῦν:

Τό α' Θεοδοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ): «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα:

Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγὴ...» μετὰ τῶν στίχων: Εἰς τό α' «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τό β' «Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» καὶ εἰς τό γ' «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφρανουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ».

Δόξα:

Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσωμεν φιλέοργοι...».

- Καί νυν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστός ἀνέστη...», τό ὅποιον ψάλλει ὁ 6' Χορός, ἀκούθως ὁ α' Χορός τό ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί πάλιν ὁ 6' Χορός τό «Χριστός ἀνέστη...».
- Ἀπόλυσις:** Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογική.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. 3ῃχος α'.

«Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς ἀειζώους ἀναβλύζων ἰάματα· ὃ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν καί ζωήν τήν αἰώνιον· πρεσβεύεις γάρ σύ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Μετά τήν Θ' τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγία καί Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις), Μεγάλη Συναπτή καί:

- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετά τοῦ στίχου «Δόξα τῇ Ἀγία ἀναστάσει σου Κύριε...» καί τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετά στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἡ Καταβασία αὐτῆς, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς (ἅπαξ), ἡ αἰτησις καί ἡ οἰκεία ἐκφώνησις.
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καί τό Κάθισμα τῆς Θεοτόκου: «Τήν ἀένναον κρήνην καί ζωηράν...».
- Ἀφ στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (τρῖς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ)

Μετά τήν αἴτησιν τῆς η' Ὁδῆς· «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα...» καί ψάλλεται ἡ θ' Ὁδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων καί ἡ θ' Ὁδή τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετά στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος αὐτῆς· «Ὁ ἄγγελος ἐδόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τῆς Θεοτόκου· «Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς...».
Αἵνοι:	Τά 4 Στιχηρά ἀναστάσιμα «Ὁ Σταυρός σου Κύριε...» καί τὰ 4 στιχηρά προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ὑδωρ τό τῆς πηγῆς...». Ἀκολουθῶς τὰ 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί ᾄρεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις) καί τὰ Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια μετὰ τήν Εἴσοδον: «Χριστός ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι τόν Ὅρθρον...», τῆς Θεοτόκου· «Ὁ Ναός σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...»

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...»

Ἀπόστολος: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Πέτρος καί Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 - 8).

Εὐαγγέλιον: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Ἰω. θ' 12 - 22).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐδόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: Τό· «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» τό· «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (χῦμα) καί ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογική.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, υἱοῦ Ζεδεδαίου. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει νεομάρτυρος. **Ἦχος πλ. δ'.**

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῇ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. γ' 11 - 16) καί (Ἰωάν. γ' 22 - 33).